

POD NEBIE

január - február 2012 č.29
nepredajné

A black and white photograph of a map of Slovakia. The map is placed on a dark, textured surface, possibly crumpled paper. Numerous small, round candles are lit and arranged on the map, tracing its outline and filling some of its interior. The candles are glowing, creating a warm, soft light against the dark background.

Nový rok je tu,
dám si nejakú obeť.
Celý rok tvár usmiatu
a lásku medzi ľud rozsiatu...

OBSAH

Editoriál (3)

Františka píše, že... (3)

Akcie (4-5)

Na slovíčko s...

Mgr. Peter Strojný (6 - 9)

Svedectvá

Víkend - objavovanie srdca (10)

Rušná jazda (11)

služba: Ambassadors (12)

In vino veritas (13)

Vianočná večera v spoločenstve (14)

GDZN tour (15)

Kalendár (16 - 17)

Nikdy sa nevzdávaj (18 - 19)

Modlitba na nový rok (20 - 21)

Siedmy vrch (22 - 23)

Krátky stĺpček (23)

Podryvák: Milodar, či povinnosť? (24)

Boh ktorý povoláva (25)

Hľadanie zmyslu života (26 - 27)

Recenzia: Vymedzený čas (28 - 29)

Pre bystrejšiu hlavičku (30)

Vtipy (31)

Redakcia:

Lucia Budinská

Adriána „Ad'a" Hellebrandtová

Romana „romana." Hlaváčová

Simona „*simona" Gregorová

Adriána „Ad'ka" Debnárová

Monika „Mony" Debnárová

Daniela Barborová

Richard „Rišo" Krátky

Jakub „Kubbči" Tužinský

Grafika:

Daniela Barborová

Gramatika:

Katarína Boboničová

Andrea „Aja" Šáľková

Katarína Valentovičová

Titulka:

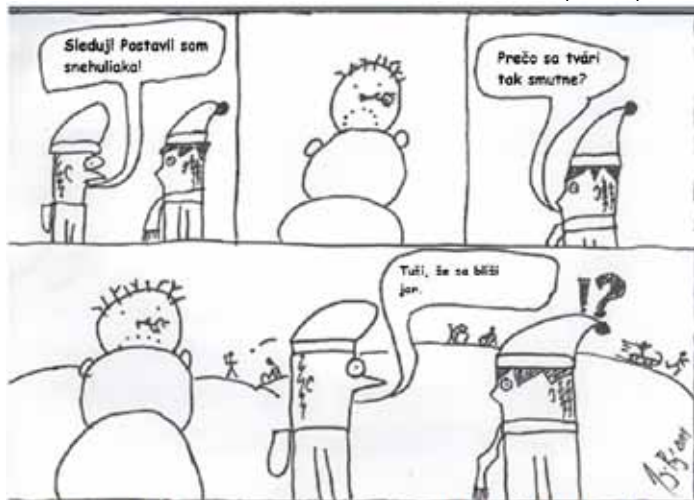
Monika Debnárová

*Časopis je určený pre
vnútorné potreby spoločenstva Dom
chvály.*

*Vaše nápady a príspevky
posielajte na našu mailovú adresu:*

*casopis.podnebie@
gmail.com*

*Redakcia si
vyhradzuje
právo na úpravu
príspevkov.
Za príspevky
ďakujeme.*

Puk & Skrbo : Zimné radovánky (Ručne kreslené!)

EDITORIÁL

Milí čitatelia,
od Vianoc ubehlo len pár dní, no naša myseľ je už niekde úplne inde. Aj v dátumoch píšeme rok 2012 ešte len niekoľko dní, a predsa už mnohí zabudli na tie rozhodnutia a predsavzatia, ktoré sa mali pre nich tento rok stať výzvou. Je to tak. Život v dnešnom svete je neúprosne rýchly. Očakávanie Vianoc vystriedalo odbaľovanie darčiekov a radosť z toho najväčšieho daru – Ježiša. Toto však po pár dňoch prehlušili ohňostroje a nové kroky do nových, lepších vecí. Zo všetkých strán na nás začal kričať a stále kričí nekompromisný svet reklám, obchodných centier, výpredajov. Naše diare sa po dovolenkách a prázdninách začínajú zaplihať termínmi skúšok a dôležitých pracovných stretnutí. Sme uponáhľaní. No ja mám pre nás všetkých dobrú správu: **nemusí to tak byť!** Stačí sa zastaviť. Stačí sa vrátiť k Otcovi. Stačí pohliadnuť na kríž. Stačí tak málo. Veríme, že aj toto číslo PodNebia, ktoré

sa, tak ako vždy, vracia k uplynulým udalostiam, prináša svedectvá o Božom konaní a ponúka ne jeden článok na zamyslenie a stíšenie sa v modlitbe, bude pre Vás prostriedkom na zastavenie sa a vrátenie sa k Otcovi. Nech každé Vaše úsilie vytrvať na ceste k Bohu žehná a posilňuje náš Pán! **simona*

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

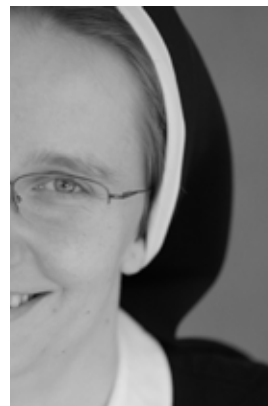
Spasiteľ už prišiel

Stalo sa mi, že som sa na neho hrala aj ja. Možno to poznáte. Zachraňujeme

- veci v robote
- v rodine
- vzťahy (svoje, ale aj iným)
- akcie, ktoré chystáme...

Zachraňujeme a cítime sa zodpovední za to, ako to dopadne.

Moje srdce oslobodzuje veta: Spasiteľ už prišiel a ja to nie som. Ani ty. Ani vy.

Relikvie sv. Cyrila a Metoda

foto: novabana.fara.sk

Putovanie relikvie sv. Cyrila a Metoda je spojené s trojročnou predprípravou na slávenie 1150. výročia príchodu vierozvestcov svätých Cyrila a Metoda. Počas putovania Slovenskom mal aj náš kostol Narodenia Panny Márie jedinečnú príležitosť v dňoch 31. 10 a 1. 11. slávnostne prevziať významné relikvie.

Obradu prijatia predchádzala modlitba deviatnika av deň príchodu modlitba litánií s pásmami zo života Cyrila a Metoda, radostný ruženec a svätá omša. Celebroval ju kazateľ Pavol Kollár s kňazmi z nášho dekanátu. Po nej mali veriaci možnosť

osobne sa pokloniť relikvii pred oltárom. Po tisíc rokoch ich pôsobenia na našom území prišli opäť, aby nás posilnili vo viere, ktorej sami položili základy. Aj my im vďačíme za tak krásny dar, ktorý nám zanechali... kresťanstvo.

Mony

BOH A PODNIKANIE

V dňoch 18. až 20. novembra 2011 som sa zúčastnil Seminára pre podnikateľov, ktorý sa konal na Ranči v Kráľove Lehote, kde každé leto býva aj Campfest.

Hlavným hosťom tohto seminára bol pán Jeremy Harbinson z Írska. Tento vzácný človek sa prišiel podeliť s nami o svoje vlastné skúsenosti s vedením svojej firmy podľa Božích princípov. Určite si mnohí z vás položia otázku, či má

Boh čo povedať podnikateľovi pri vedení jeho firmy.

Práve tento seminár ma utvrdil v tom, že má. A nie je toho málo. Keďže podobný seminár prebehol pred rokom, na začiatku sa Jeremy

venoval opakovaniu vecí a potom prešiel k veciam novým.

Mňa osobne veľmi zaujalo vyučovanie o spravovaní ľudí vo firme o ich riadení. Najlepší však bol samotný záver, v ktorom sa Jeremy venoval tomu, ako odolať útokom diavla, ktorý sa snaží zničiť náš biznis. Úplne prevratné pre mňa bolo poznanie, že sa to dá dokonca využiť v náš prospech. Ale o tom snád' niekedy na budúce.

Celkovo bol pre mňa seminár veľkým požehnaním a okrem samotných vyučovanií som tam načerpal veľa pokoja a Božej posily pre ďalší život.

S Bohom sa oplatí robiť úplne všetko. Život s ním a najmä podnikanie s ním, je istý zisk, aj keď nie vždy to ide ľahko.

Pepe

foto: be-in-now.blog.cz

17. ročník Dobrej noviny

najväčšej vianočnej dobrovoľníckej akcie na Slovensku

Deň po Vianociach, dňa 25.12. 2011 o 14:30 hod., nám deti zahrali jasličkovú pobožnosť. Po nej nasledovalo rozposlanie koledníkov Dobrej noviny s požehnaním p. dekana. Nová Baňa mala tento rok spolu sedem skupiniek, ktoré vyzbierali sumu 4 123 €. Ďakujeme všetkým ľuďom s dobrým srdcom, ktorí prispeli na dobrú vec, a samozrejme aj deťom, ktoré vymenili teplo domova za omrznuté nosy.

Adka

Chváľte Jeho meno...

Druhá nedeľa v mesiaci patrí mládežníckej

foto: Mony

svätej omši. Hneď po nej je veriacim ponúknutá možnosť zotrvať v kostole pol hodinku navyše na chválach.

Ostaňte aj vy po omši s Pánom Ježišom. Stíšte sa a načúvajte jeho hlas, ktorý chce prehovoriť do našich sŕdc. Možno aj prostredníctvom chvály, sprevádzanej mládežníckym zborom spoločenstva Domu chvály. Boh nám chce toho toľko povedať. Príďte si aj vy vypočuť to, čo má pripravené práve pre vás.

(pozn. red. dátum najbližšej mládežníckej sv. omše môžete zistiť na farskej stránke <http://www.novabana.fara.sk/oznamy>)

Mony

Všetkých vás srdečne pozývame robiť ťažké veci

Dátum: 20.1.2011 (piatok)

Čas: 18:00 svätá omša, po nej téma

neskôr presun do pastoračného centra na diskusiu

Miesto: farský kostol

Hosť: otec Ján Buc, riaditeľ TV LUX

Nová tvár TV LUX

TV LUX dostáva novú tvár, prechádza personálnymi, ale aj inými zmenami. Má nového riaditeľa, pre mnohých známeho kňaza, o. Janka Buca. Novou tvárou v televízii je aj marketingový a obchodný riaditeľ, Mgr. Peter Strojný. O ňom, i o iných zaujímavostiach zo sveta TV LUX, sa dozvieme v tomto rozhovore.

Je novým riaditeľom marketingu a obchodu v TV LUX. Po ukončení vysokej školy pracoval v Mestskej televízii Trnava na pozícii manažéra a neskôr riaditeľa marketingu a obchodu. Okrem toho je vedúcim spoločenstva Aggeus v Trnave, výkonným riaditeľom a zakladateľom Trnavskej animátorskej školy, ktorá poskytuje formáciu mladým z diecézy. Je absolventom Vodcovskej školy a autorom konferencie Big Fish. So svojou manželkou Alenkou a synčekom Dávidkom žije v Trnave.

1. Ako ste sa dostali do tejto funkcie?

V Božom slove je uvedený dôležitý princíp: „Bud' verný v malom a Boh ťa ustanoví nad mnohým.“ (Mt 25,21) Po škole som sa dostal do Mestskej televízie v Trnave, kde som začal pracovať na oddelení marketingu a obchodu. Tu som sa veľa naučil, pretože pracovať v televízii, ktorá bojuje o prežitie, si vyžaduje od vás plné nasadenie a minimalizovanie nákladov, čo zároveň znamená aj minimalizovanie ľudských zdrojov. Prešiel som skoro všetkým, čím v televízii môžete prejsť, okrem redakcie a s ňou spojených vecí. Toto mi pravdepodobne otvorilo cestu, aby som sa stal súčasťou tímu TV LUX.

2. Prečo ste sa rozhodli túto ponuku prijať, keď je verejne známe, že TV LUX má menší rozpočet ako rádio Lumen a medzi ľuďmi ešte stále nie je veľmi známa? To predsa nie je veľmi dobrá perspektíva.

Viete, v živote si musíte vedieť vybrať, pretože to z vás robí človeka. Aj ja som mal na výber z viacerých možností. V dobe, kedy ma Janko Buc oslovil, som ešte stále pracoval v Mestskej televízii Trnava. A medzitým som dostal ponuku od inej, väčšej televízie v Bratislave, kde som mal zastávať funkciu riaditeľa marketingu a obchodu, čo bolo pre mňa veľmi lákavé aj finančne. Viac-menej som bol rozhodnutý ísť do tej komerčnej televízie.

Avšak, keď som si uvedomil, že som sa Pána vôbec nepýtal, kde ma chce mať, začal som robiť pokánie. Bol som usvedčený z toho, že iným kážem o vydanosti a dôvere v Boha a sám tak nechcem žiť. Rozhodol som sa, že sa za to začnem modliť. Oznámil som majiteľovi komerčnej televízie, že som dostal ďalšiu ponuku. Ostal zaskočený, pretože nečakal, že nad ponukou TV LUX budem vôbec uvažovať. Asi po mesiaci modlitieb som vnútorne vedel, že ma Pán volá do TV LUX. Dnes ešte nemôžem hodnotiť, či to bolo správne rozhodnutie. Ale viem, že som poslúchol a očakávam, že Pán sa k tomu prizná. Samozrejme prišli a prichádzajú pokúšenia a to som iba na

začiatku. Preto by som Vás aj týmto chcel požiadať o modlitby nielen za mňa, ale aj za celý tím TV LUX, pretože ako je napísané v Ef 6,12: „Nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami s vládami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach.“ My všetci sme v duchovnom boji a zvlášť TV LUX, ktorá chce byť opozíciou temnému svetu a chce prinášať svetlo tým, ktorí ho hľadajú.

3. Ako je možné, že televízia má nižší rozpočet ako rádio?

Je to spôsobené viacerými faktormi. Napríklad Rádio Lumen je tu už od roku 1993. Vypracovalo si meno stabilného a kvalitného alternatívneho rádia. Je počúvané a rešpektované aj reklamnými agentúrami, ktoré výrazným spôsobom napomáhajú chodu tohto rádia. Klub priateľov Rádia Lumen je ďaleko väčší ako Klub priateľov TV LUX. TV LUX je tu od roku 2008. V začiatkoch bolo veľmi veľa vecí, ktoré potrebovali ľudia z tímu vyriešiť - od vybudovania priestorov, zabezpečenia techniky, ľudí... až po zabezpečenie pokrytia vysielať na Slovensku. Ľudia možno hneď očakávali, že TV LUX bude formát, ktorý sa bude rovnať svojou produkciou iným veľkým televíznym staniciam. No na to, aby to tak mohlo byť, sú vždy dôležité financie. Pretože môžete mať

skvelých ľudí, ale ak ich nedokážete zaplatiť, tak idú, aj keď často nechcú, tam, kde prežijú. A keď nemáte ľudí, tak sa ťažko pracuje a produkuje kvalitne.

4. Je možné túto situáciu zmeniť?

Určite! Potrebné sú vaše modlitby, aby sme mali múdrosť viesť televíziu tam, kam ju chce viesť náš nebeský Otec. Samozrejme, dôležité sú pre nás aj finančné zdroje. V tejto situácii nás môžete veľmi podržať cez Klub priateľov TV LUX. Dôležití sú pre nás aj obchodní partneri, ktorým vieme ponúknuť veľmi slušný a cenovo dostupný reklamný priestor. Signálom pokrývame cca 65% územia SR s celkovo 930 000 domácnosťami a cca 2

Foto: archív

900 000 potenciálnymi divákmi. Týmto by som chcel vyjadriť našu a moju túžbu stretávať sa s kresťanskými podnikateľmi, ktorým leží na srdci budúcnosť Cirkvi a ľudí na Slovensku. Chcel by som im odkázať, akí sú nesmierne dôležití v Božom pláne spásy a že aj spolu s nimi môžeme prinášať dobré a Božie veci na Slovensku.

5. Čo je to vlastne Klub priateľov TV LUX? Prečo a ako by sa napríklad naši čitatelia mohli stať jeho členmi?

Rád by som odpovedal slovami mojej kolegyne, Zuzky Chanasovej, ktorá má Klub priateľov na starosti: „...Žiť život dobre nedokážeme sami... Potrebujeme spoločenstvo, ktoré povzbudzuje, pomáha, podporuje, vychováva, rozvíja... a práve to je dôvod, prečo vás TV LUX pozýva do Klubu priateľov... lebo každou modlitbou a darom vytvárate s nami spoločenstvo...“ Pridávam ešte pár čísel pre jasnejšiu predstavu o tom, čo sme spolu s Vami schopní uskutočniť. Momentálne máme v Klube 8 500 priateľov, za čo sme nesmierne vďační, no sme si vedomí toho, že to na chod kvalitnej kresťanskej televízie nestačí. Ak by nás však v Klube

bolo 32 000 a každý klubista by mesačne prispel sumou 5 €, tak by sme dokázali vyrábať stále nové relácie, dokumenty, seriály a tiež nakupovať viac celovečerných filmov. Myslím, že si to Slovensko zaslúži. Stať sa členom Klubu priateľov TV LUX môžete na našej stránke www.tvlux.sk v sekcii klub priateľov <http://www.tvlux.sk/klubpriatelov/registration/>. Prispieť na našu činnosť sa dá aj bez toho, aby ste sa stali členom Klubu priateľov, finančne nás môžete podporiť i prostredníctvom účtu: 2620013784 / 1100.

6. Aké máte vízie do budúcnosti?

Túžime po tom, aby si každý na TV LUX našiel niečo, čo bude rád sledovať a čo ho bude inšpirovať. Túžime po tom, aby sme nemuseli stále iba reprízovať veci, ale aby sme mohli vyrábať čo najviac. Túžime vyrábať kvalitnejšie a hodnotnejšie spravodajstvo, ktoré by svojim poslanstvom prinášalo život. Túžime byť bližšie našim priateľom TV LUX. Túžime sa dostať na satelit ASTRA a teda do Sky-linku a CS linku (pozn. autora: majú celoslovenské pokrytie). Túžime vidieť generáciu zlomených kresťanov pre Pána a veríme, že tomu môžeme pomôcť.

7. V našich končinách chýba televízia, a ani zďaleka nielen kresťanom, ktorá by divákovi ponúkala niečo naozaj hodnotné, niečo, čo by diváka mohlo skutočne obohatiť. Má preto TV LUX ambíciu stať sa takouto televíziou?

Áno a ešte raz áno!!!

8. Ako jej v tom ešte možno pomôcť?

Ďalším dôležitým zdrojom sú pre nás vaše podnety a spätná väzba. Často nás to inšpiruje, povzbudzuje a posúva ďalej. Potrebujeme vás ako svoje predĺžené ruky. TV LUX má sídlo v Bratislave, sme tiež v Banskej Bystrici a Prešove. Mnohé z vecí však nie sme schopní urobiť sami. Potrebujeme vás vo vašich mestách a dedinách, aby ste o nás hovorili. Momentálne pracujeme na aktuálnom prieskume sledovanosti, ktorý by sme chceli urobiť celoslovensky a to nedokážeme urobiť sami. Preto sa možno v blízkej dobe obrátíme na vedúceho vášho spoločenstva, ktorý vám o našej potrebe povie bližšie. Prieskum je pre nás veľmi dôležitou vecou, pretože nám výrazne pomôže pri vyjednávaní s reklamnými agentúrami,

od ktorých nám môžu prísť finančné zdroje.

9. Prečo sú vlastne kresťanské médiá dôležité?

Médiá ovplyvňujú naše životy. Je úplne jedno či si to človek uvedomuje alebo nie. Robíme veci, ktoré sú „cool“, hovoríme ako Rytmus, obliekame sa ako modelky a herečky, rozvádzame sa ako holywoodske hviezdy. Čo človek vidí, to žije. Pozrime sa na našich prastarých rodičov. Oni videli, že ich rodičia žili celý život spolu v dobrom i zlom a tak sa snažili žiť aj oni. Dnes nám médiá vykresľujú svet podľa potrieb a očakávaní rôznych lobistických a obchodných spoločností, ktoré potrebujú predávať. A tak sa často stáva, že niečo zlé je vydávané za dobré a naopak. Výsledok môžeme vidieť aj v tejto dobe, kde ľudia žijú opustení, zabudnutí alebo zahľadení do seba a iných vecí. A práve preto je dôležité, aby tu boli médiá, ktoré budú a chcú prinášať život. A aj v TV LUX chceme prinášať život. Pán Ježiš povedal: „Prišiel som, aby mali život a aby ho mali v hojnosti.“ (Jn 10,10) My sa týmto poslanstvom chceme nechať viesť.

za rozhovor ďakuje Kubbci

„Nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach.“

(Ef 6,12)

foto: ildeviantart.com

Víkend-objavovanie svojho srdca!

Začalo to ešte v škole, keď Jožko zavolať, či nejdeme na Sitno a my, dobrodružní chlapci (ja, Jožko, Dominik) sme sa rozhodli, že si to tam zabažíme. Túžba zažiť dobrodružstvo bola taká silná, že sme jednoducho nemohli odlolať.

foto: silbas.edu.sk

To, čo nás čakalo, pre mňa osobne znamenalo viac ako čokoľvek, čo som mohol zažiť v ten večer. Tajuplne tichý les, vietor odierajúci a sfukujúci farebné listie stromov a ďalšie, a ďalšie veci, ktoré mi novým spôsobom sprítomňovali nekonečnosť jediného Boha, no všetkým tým mi len ukazovalo, že toto je tu pre mňa, a že Jeho láska je

omnoho väčšia. Proste skvelé. Po príchode na chatu sme začali riešiť tému hriech, prosté trapas!

Veľmi mi to nezapadalo do toho, čo som prežíval. Úžasný čas s priateľmi v lese a celou tou pravou krásou mala vystriedať táto téma? Ved' to nemôže byť pravda.

No Boh to videl ináč a to, čo mi ukázal cez to poobedie v lese, bolo úplne špeciálne a bol to len taký podmaz pre to, čo ma čakalo večer. Poobede mi ukázal to, o čo prichádzam, keď riešim veci bez neho, čo spôsobuje hriech, pýcha, aké má ovocie a nový pohľad na duchovný boj, ktorý vedie diabol (amatér, klamár plný pýchy a večne odlúčený od Boha) proti jednoducho Bohu.

A tu je ten paradox, že vidím všetkú tú nádheru, zažívam dokonalú Božiu lásku, môžem byť pri ňom tak blízko, no napriek

tomu som zaslepený, hluchý, niekde v paži od toho celého, lebo to je ovocie hriechu v mojom srdci či chcem, či nechcem, ale On ma stále miluje, a bojuje o mňa, túži po mne, chce so mnou žiť spoločnosť a mnoho iných vecí. Dôkazom toho, pre mňa, je Jeho smrť pre môj život, Jeho bolesť nad mojimi hriechmi, pre moju slobodu, Jeho zmŕtvychvstanie pre môj večný život. To sú veci, ktoré mi dal na srdce cez ten čas na chate.

Matthias

Rušná jazda

Moje svedectvo bude o ceste na koncert Hillsong v Ružomberku. Dohodli sme sa, že pôjdeme na autách. Išiel som ja, M.H. a M.D.

Pred odchodom sme sa modlili za dobrú cestu aj za koncert. Na trase Nová Baňa – Ružomberok bolo rušno. Začalo to hneď pri výjazde z mesta. Na diaľnici bola nehoda. Išiel som preto malou rýchlosťou. Nehoda bola v pravom jazdnom pruhu, tak som sa chcel zaradiť do ľavého. Lenže šofér, ktorý bol za mnou, sa rýchlo približoval a ja som sa nemohol zaradiť. V poslednej chvíli som stihol zvrtnúť volant a radil som sa doľava. Vtedy som Bohu ďakoval a modlili sme sa ďalej. V Ružomberku na jednej svetelnej križovatke si nemenovaný šofér M.H. nevšimol červenú a začal ma predbiehať 60 metrov pred semaforom. Za ním sa hneď držal M.D. Ja som mal tým pádom menší priestor na dobrzdenie. Oni hneď začali spomaľovať, a keďže mali ABS, lepšie im to brzdilo. No brzdná dráha môjho veterána bola o dosť väčšia ako ich. Prvý zastal kdesi

foto: fotokosice.eu

v križovatke nejaký jeden meter, druhý za ním nejakých 10 cm. Ja som za nimi brzdil zubami nechtami a ešte aj nohami a s Božou pomocou a s jeho anjelmi strážnymi. Zastal som asi 5 cm za ním a chvála Bohu sa nič nestalo. Zastali sme na parkovisku a ja som sa veľmi potešil, keď som videl, že sme všetci zdraví a v poriadku.

Boh sa aj v tejto situácii oslávil a zase raz dokázal, že On je ten, ktorý pomáha aj v tej najťažšej situácii. Nabudení z dobrodružnej cesty sme sa rozhodli chváliť Boha na koncerte Hillsong „God is able“ v Ružomberku.

Patrik Kováčik

Ambassadors?

Kto to vlastne sú?

Ambassadors sú futsalový tím, prevažne poskladaný z chalanov z pastoračného centra.

Mužstvo hráva levickú futsalovú ligu na umelej trávě. Tento rok začal hrať aj zimnú zlatomoraveckú futsalovú ligu v hale. Ambassadors sú v oboch súťažiach rešpektovaným celkom. Levickú ligu hrajú už druhý rok a hanbu si rozhodne nerobia. Momentálne zimujú v levickej lige po 13. kole s 25 bodmi na slušnom štvrtom mieste (z 10 tímov) so stratou tri body na prvého.

Keďže v levickej lige je cez zimu pauza a nehrá sa, tím Ambassadors sa prihlásil do zlatomoraveckej ligy. Tá funguje prvý rok. Chalani majú pred posledným kolom solídne našliapnuté do play off z tretej priečky. Držme im palce, nech dobre reprezentujú naše spoločenstvo i naše mesto. Veľa šťastia!

Rišo

*Aj deti α slabí by vedeli milovať
Boha v sladkosti. No milovať
ho v horlivosti vedia len duše
silné α pevné.
(Sv. František Saleský)*

foto: free-foto.sk

In vino veritas alebo Vo víne je pravda.

Nie, nebojte sa! Stále držíte v rukách PodNebie. Ja som si len požičala toto slovné spojenie pre nadpis tohto článku. Reč bude totiž o víne – o Novom Víne 2011.

Tí „zbehlší“ už dobre vedia, že Nové Víno je jednodňová konferencia, ktorá sa každoročne koná v Ružomberku. Prvú novembrovú sobotu sa tam stretávajú členovia malých modlitbových skupiniek ako i veľkých spoločenstiev, aby sa spolu modlili, zdieľali a rástli v poznaní Boha. Tohtoročnou témou konferencie nadviazala na minulý ročník. Hovorilo sa o tom, že *zadarmo* sme dostali, a preto by sme mali *zadarmo* aj dávať.

Na pódiu sa striedali rôzni rečníci, no všetci zdôrazňovali jedno – ak chceš dávať, musíš najprv prijať. Potrebuješ prijať Božiu milosť, odpustenie a lásku. Veľa Božej lásky. Lebo iba ak budeš zakorenený v Božej láske, ak ňou budeš úplne obklopený, ak jej budeš mať okolo seba a v sebe tak veľa, že ju už nebudeš spochybňovať, môžeš obstáť. Potom ťa už nič nevyvedie z rovnováhy, ani žiadna prekážka nebude pre teba príliš veľká.

Viem, mnohí z nás to všetko vedia, aj sme to už veľakrát počuli a stále „nič“. Nevadí. Možno sme v tom našom snažení urobili chyby. Nevadí. Boh nás má rád. A potrebuje nás. No hlavne my potrebujeme Jeho. *Nové Víno* tento rok povzbudilo nás všetkých, aby sme sa nebáli vrátiť k Bohu. Možno sme niekedy ako Peter. A Peter to poriadne pokašľal – zaprel Ježiša hneď trikrát. Ale čo urobil Ježiš? Vykričal mu to? Odmietol ho kvôli tomu? Nie, prijal ho. Pripomenul mu síce svojou opakovanou otázkou, čo urobil, no zároveň premenil jeho zlyhanie na

nový začiatok. Nanovo Petra prijal a dal mu poslanie pást' a starať sa o Boží ľud.

Keď dnes stojíš pre Bohom a odpovedáš na otázku „Miluješ ma?“, neboj sa uveriť tomu, že Boh ti tvoje odbočky na ceste za ním odpúšťa. Neboj sa prijať jeho moc a lásku. Prečo? Lebo svet je hladný a smädný po Bohu, po jeho láske. A si to práve TY, kto ju môže priniesť do tvojej rodiny, partie, zamestnania. *Kto iný ak nie ty?!*

In vino veritas. Nové Víno tento rok prinieslo pravdu o Božej láske k nám. Želám nám všetkým a modlím sa, aby táto pravda neostala nepovšimnutá, ale aby premieňala v prvom rade nás. A potom mohla meniť okolitý svet.

*simona

foto: martindom.sk

Vianočná večera v spoločenstve

Áno, aj minulý rok sa spoločenstvo Dom chvály stretlo na spoločnej vianočnej večeri. Už po štvrtýkrát. Ako v predchádzajúce roky, to bolo poslednú sobotu pred štedrým dňom.

Teraz by sme si mohli spoločne povedať: a bolo tiež skvele - ako po minulých rokoch - čiže stačilo by prečítať články z predchádzajúcich novoročných čísel.

Lenže nebolo rovnako skvele, ale inak skvele (čo pravdaže neznamená menej).

Ako po minulých rokoch sa vyzdobená miestnosť zaplnila vyobliekanými mladými ľuďmi. Priateľsky sa zvliali, usadili a utíšili, aby sa mohli v modlitbe poďakovať Bohu za uplynulý rok a čakali na samotnú večeru. Len čo dorazila, pustili sme sa do nej a čoskoro po nej neostalo ani stopy a nahradili ju rôzne menšie dobroty. Samozrejme, nemohol chýbať ani program a darčeky.

A teraz – čo bolo iné?

Jednoznačne my. Každý z nás bol iný ako pred rokom, preto ani večera nemohla byť

rovnaká.

Novátorský bol aj program. Myslím, že aj ostatní ocenili, že bol interaktívny (šarmané moderátorky zapojili doňho aj pár ničnetušiacich a pokojne sediacich prítomných) a skutočne veselý.

Nesmiem zabudnúť ani na darčeky. Tento raz sme si ich našli až po večeri, kedy sa každý z nás pozrel, či si pod veľkým vianočným stromčekom niečo nájde. Mňa tam čakal (mimochodom rovnako ako ostatných) Modlitbový denník na rok 2012. Ako som už zistila, veľmi užitočná vec.

Spoločne strávený čas ubehol rýchlo ako dokáže ubehnúť jedine čas a ani pomoc

foto: (3) Matej Píňáč

pri upratovaní ho veľmi nepredžila. Z toho dôvodu sme sa s radosným pocitom museli pobrat' do tmy neskorého večera, kde nás čakalo ďalšie prekvapenie – veľké vločky snehu husto dopadajúce na zem.

Ďakujem všetkým, ktorí sa podieľali na príprave krásneho večera (na čele s organizátormi – pobirmovankyňami) a Bohu za talenty, vďaka ktorým ho prichystali tak výborne.

Daniela

GDZN tour v Leviciach!!!

GDZN tour, na ktorú som sa veľmi tešil, nesklamalo. Teda lepšie povedané Božia moc nesklamala. Počet ľudí, ktorý bol podľa levického p. kaplána Štefana Čunderlíka niečo okolo 1000 (podľa mňa) zažilo niečo úžasné. Ľudia, ktorých predstava o kresťanstve bola prudko zašuflikovaná do kostola videli, že to tak nie je. Veľa ľudí ostalo akoby obarenými,

že sa dajú spraviť kvalitné veci, na ktorých sa nepije. Najväčším zážitkom bol pre mňa Duch Svätý. Akonáhle prišiel a dotkol sa ľudí, skončil sa všetok šum, rozhovory, ľudia, ktorí prišli so zámerom spraviť si srandu, prestali. Bola to veľká sila. Dúfam a verím, že im vydrží zápal a, že po vypršaní emócií budú naďalej meniť svoje životy.

Rišo

Dôveruj celým svojím
srdcom Pánovi
a nespoliehaj sa na svoj um.

2012

Po	Út	St	Št	Pi	So	Ne
JANUÁR						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

MÁJ						
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

SEPTEMBER						
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Po	Út	St	Št	Pi	So	Ne
FEBRUÁR						
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29				

JÚN						
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

OKTÓBER						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Po	Út	St	Št	Pi	So	Ne
MAREC						
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

JÚL						
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

NOVEMBER						
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Po	Út	St	Št	Pi	So	Ne
APRÍL						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

AUGUST						
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

DECEMBER						1	2
3	4	5	6	7	8	9	
10	11	12	13	14	15	16	
17	18	19	20	21	22	23	
24	25	26	27	28	29	30	
31							

NIKDY SA NEVZDÁVAJ

Toto slovné spojenie ma začalo sprevádzať vo zvýšenej intenzite ešte minulý rok 2011:). Najčastejšie sa mi spája v súvislosti so školou. Hlavne, keď nespravíte tri skúšky po sebe.

S odstupom času však môžem povedať, že tie neurobené skúšky boli skôr o dôvere Bohu z mojej strany, ako o vzdávaní sa. Keď človek neurobí skúšku, začne si uvedomovať, že má už len jeden pokus na opravu a keď to nevyjde, predmet buď prenesie, alebo, keď je v poslednom ročníku, dostane snád' ešte jeden termín, resp. počká si ešte jeden rok na ukončenie štúdia. Ale v hĺbke srdca určite dúfa, že dostane ešte jednu šancu. Šancí v živote máme pomerne dosť. Niekedy ich premrháme tak, že nám len prekážu pomedzi prsty. Inokedy sa ich chytíme zubami — nechťami. Niekedy šance prichádzajú vtedy, keď sme sa už takmer vzdali... Jedno dievčatko sa narodilo nedonosené. Lekári nad ňou

skoro vyniesli verdikt, že už nikdy nebude chodiť. Dievčatko nemalo vtedy ani štyri roky. Ako deväťročná sa rozhodla, že skúsi odložiť barle a začala krivkať na jednu nohu. Zapáčilo sa jej behanie, tak sa mu začala venovať. Netrvalo dlho, a v behu našla už mladá žena svoju vášeň. Keď sa prihlásila na prvé preteky, do cieľa dobehla ako posledná. Tak to skúšala znova a znova. Mnohí ju od toho odhovárali, nech s tým prestane. Ale ona sa nevzdala. A tak jedného pekného dňa mala tú česť prebehnúť ako prvá cez cieľovú pásku. Víťazstvá sa zrazu hrnuli jedno za druhým. Zdolala aj olympijské hry so zlatom na krku, nielen jedným, ale získala štyri tieto vzácne trofeje. Medzi svojimi fanúškmi bola známa

Foto: healthwriting.com

prezývkou Čierna gazela. Keby ste sa teraz pozreli po mojej izbe, všade by ste videli rozložené zošity a knihy. Opäť ma raz zastihol strach z neurobenej skúšky. Čo ak zase nespravím? Toto moje učenie už nie je také, ako v predchádzajúcom semestri, kedy som tak necítila váhu zodpovednosti za štúdium. K učeniu a k tomu, že to s Pánom zvládnem, ma motivovala myšlienka, že človek využíva v priemere menej ako 10 percent z celej kapacity svojho mozgu. Verím, že nielen túžba dokončiť školu, o pol roka zošťatnicovať a nájsť si prácu ma ženú zahľibit' sa do učenia. Sú to aj slová Nikdy sa nevzdávaj. Jedna plavkyňa, ktorá bola prvou ženou, čo preplávala kanál La Manche z oboch strán, raz plávala v studených pacifických vodách. Po 15 hodinách plávania sa vzdala, netušiac, že je len necelý kilometer od cieľa. Všade bola tma a pevninu nevidela. Novinárom povedala, že keby zem videla, iste by mala silu prísť až do cieľa. Po nejakom čase sa rozhodla svoj nevydarený kúsok zopakovať. Situácia bola podobná ako predtým. Všade tma a zem nebola na obzore. No celú cestu si vravela, že každú chvíľu sa pred ňou pevnina iste vynorí. A tak prekonala najlepší mužský výkon o dve hodiny.

Dokázala to...

Slová nikdy sa nevzdávaj poznajú veľmi dobre aj hudobníci, ktorí musia dennodenne cvičiť hodiny a hodiny dlhosiahle skladby. Alebo mamičky na materskej, ktoré, hoci sú unavené, vždy s láskou pristupujú k svojmu dieťaťu. Aj teenageri majú svoje predstavy a boje, keď majú predstavy o živote, čo a s kým dosiahnu. Mnohokrát sa ich ideály zrútiť a nemajú ich ani s kým uskutočniť. Ale ja verím, že túžby, ktoré dajú do srdca Pán, sa vyplnia. Nehovorím, že hneď. Ale Jeho Slovo platí. Biblický Jozef by nám o tom vedel rozprávať... Stačia jednoduché veci, ktoré prinesú obrovské ovocie. Byť verný v malom. Poslušný v každodenných veciach. Nepohrdat' dňom malých začiatkov... Sú to malé veci, ale s veľkým vplyvom.

Pred pár dňami som dostala na Vianoce knižku s rovnomenným názvom Nikdy sa nevzdávaj. Sú to zamyslenia o obyčajných ľuďoch, ktorí svojou vytrvalosťou dokázali neobyčajné veci. Na začiatku roka nám opäť znejú slová Nikdy sa nevzdávaj. Nie sú iba prázdnu frázou. Ich posolstvo už mnohých pozdvihlo z osídľ strachu, kiez pozdvihnú aj nás.

Monika Ficová

Foto: fed.sk

*Kedykoľvek si myslíte, že máte úplnú pravdu, tak vás nevedie Boh, ale vy sa snažite viesť Boha.
(Richard Rohr)*

MODLITBA NA NOVÝ ROK

Večný Bože, Stvoriteľ všetkého, s vdácným a skrušeným srdcom sa ponáhľame k Tebe v prvý deň tohto nového roku, lebo on je novým dôkazom Tvojej dobroty, bez ktorej by sme sa boli pominuli ako včerajší deň. Daj, aby sme sa každú hodinu v tomto roku, ktorú nám pridáš k životu, stávali lepšími a dokonalejšími. Je to naša vrúcna túžba, ale Ty, Pane, Bože náš, poznáš našu krehkosť a nestálosť a vieš, že bez Tvojej milosti všetko naše namáhanie by bolo márne. Daruj nám teda v tomto roku na znak

Tvojho milosrdenstva dostatok času a dobrej vôle na dokonalé pokánie. V budúcnosti nechceme svoje dni prežiť v márnostiach: nechceme viac zneužívať Tvoju dobrotu, ale vynaložíme svoj život na dosiahnutie toho cieľa, pre ktorý si nás stvoril a pre ktorý si nás už toľké roky v tomto plačúcom údolí zachovával. Len nás neprestávajú podporovať i v tomto roku. Nebeský Otče, stvor v nás čisté a ponížené srdce, ktoré Ťa nadovšetko miluje a ktoré sa vdáčne odovzdáva do Tvojej svätej vôle. Vzbud' a rozmnožuj v

nás ľútosť nad hriechmi, ktoré sme v predošlých rokoch spáchali. Posilňuj našu vôľu, aby sme sa usilovali dosiahnuť kresťanskú dokonalosť. Učiň, Pane, aby sme sa ničoho iného väčšími neobávali, ako uraziť Tvoju velebnosť, aby sme si nikdy nič vrúcnejšie nežiadali, ako Tvoju milosť a lásku.

Vyhas v nás, Pane, tú nezriadenú samo lásku, pre ktorú sme tak často zabúdali na svoju ničomnosť, na svoju krehkosť a na nebezpečenstvo večného zatratenia. Keďže Ty si cesta, pravda a život, buď cestou našej vôle, buď pravdou našej mysle, buď životom našich duší a jediným cieľom všetkých našich žiadostí. Daj, aby naše srdcia boli oddané Tebe, boli verné viere, aby milovali dobré mravy a nenávideli hriech, aby boli naklonené čnostiam a trpezlivé v skúškach. Udeľ nám tú milosť, aby sme ochotne napomáhali dobru a dbali na blaho svojich blížnych. Nedopušť, aby sme čo len jednu hodinu tohto roku zaháľali, ale aby sme všetky svoje sily, všetky svoje schopnosti, venovali Tvojej službe, plneniu povinností svojho stavu a rozširovaniu všeobecného dobra.

Zachovaj nás, najdobrotivejší Bože, od nebezpečných chorôb, od veľkej škody, od prenasledovania zlých ľudí, od ohováračských jazykov, od veľkej chudoby a poníženia i každého nebezpečenstva. Ale ak by sa Tvojej prozreteľnosti páčilo skúšať nás týmto všetkým, daj nám hneď aj milosti,

aby sme kríže, ktoré na nás dopustíš, trpezlivo znášali a uprostred všetkého utrpenia skladali svoju nádej len v sebe. Bože náš, učiň, aby sa nám od dnešného dňa všetky Tvoje prikázania stali príjemnými. Pane, daj v tomto roku, aby sa zlí stali dobrými a dobrí nech budú zo dňa na deň lepšími a tak šťastnejšími. Nech nikto márne neprosí, ale každý nech nájde, čo potrebuje: smutný útechu, bezradný radcu a slabý pomocníka. Po celý rok nech nás vedie Tvoja otcovská ruka. Daj nám k plneniu našich predsavzatí svoju milosť, bez ktorej sú márne i tie najlepšie snahy.

Aby sme toto všetko mohli dosiahnuť, ponáhľali sme sa dnes pred Tvoj oltár, kde rozdávaš svoje otcovské milosti, aby sme Ťi hneď na začiatku toho nového roku predniesli svoje pokorné prosby, ktoré toľko ráz chceme vždy znova obnoviť, koľko ráz vstúpime na toto sväté miesto.

Milosrdný Bože, milostivo vyslyš všetky tieto naše prosby! A nakoniec, ak si nám od večnosti ustanovil, aby tento rok bol posledným rokom nášho pozemského putovania, dopraj nám, Pane života a smrti, aby sme často prijímali Tvoje sväté telo, a tak pripravení na cestu do večnosti, mohli pokojne umrieť, šťastne vojsť do Tvojho kráľovstva a tam Ťa mohli so všetkými svätými chváliť a velebiť na veky vekov.

Amen.

zdroj: internet

SIEDMY VRCH

Pred časom sme začali písať o siedmych vrchoch. Poradie, v ktorom sme ich predstavili, bolo čisto náhodné. Posledným bude vrch vzdelania a školstva.

foto: studentsforeducation.net

Všetci máme skúsenosť so školským systémom – každý sme tým slovenským, v jeho rôznych štádiách, prešli. Ale niektorí sme v ňom akosi „uviazli“. Stali sme sa učiteľmi. A tak „školská realita“ nie sú iba naše spomienky alebo sprostredkované zážitky našich detí. Je to naša „každodenná realita“. Tak mi, prosím, prepáčte, ak bude tento článok ovplyvnený mojou „každodennou realitou“.

Ale späť k veci. Na Konferencii siedmich vrchov odznelo niekoľko zaujímavých postrehov na tému vrchu vzdelania. Počuli sme tam veľa o tom, ako vníma vzdelanie dnešný svet a ako by mohlo (malo byť) vnímané cez Božiu optiku.

Zdá sa, že hlavným problémom súčasných vzdelávacích systémov je fakt, že sa takmer výlučne sústredili na produkt, teda poznatky. To, čo sa od žiakov (a učiteľov) žiada, nie je nič iné ako plnenie úloh a zadaní, robenie si krížikov, čím už prešli a čo majú ešte pre sebou. Žiak má podávať výkon. Učiteľ má jeho výkon odmerať. Pripomína vám to niečo? Stroj naprogramujete a on urobí, čo má. Žiakovi vysvetlíte nové učivo a v tom lepšom prípade mu porozumie. Napíše písomku, dostane jednotku (alebo inú cifru) a celý kolobeh sa opakuje odznova. Ale je toto všetko? Je toto zmyslom a cieľom vzdelávania?

Na mnohých miestach v Božom Slove sa hovorí, že Boh nám dá múdrosť, poznanie. Mať poznatky a vedomosti samo o sebe nie je zlé. Koniec koncov, preto máme rozum. Ale naozaj má byť výsledkom vzdelávania iba hlava plná na prasknutie? Ad de Bruin, Holanďan žijúci už niekoľko rokov na Slovensku, sa na konferencii podelil so zaujímavou myšlienkou: vzdelávanie nás má priviesť k naplneniu nášho potenciálu. Čože? Takže ja nemám mať iba hlavu plnú faktov, dátumov a gramatických tabuliek?

Nie, ak pozeráme na vzdelanie z iného pohľadu ako dnešný svet, mali by sme v ňom vidieť prostriedok nasmerovania dieťaťa alebo mladého človeka na tie oblasti, v ktorých je jeho potenciál. Zatiaľ čo sme svedkami toho, že žiakov hodnotíme podľa tabuliek a výkonových testov, ktoré sú aplikované viac-menej na všetkých rovnako, zmenu do vzdelávania môže priniesť individuálny prístup. To neznamená nemať očakávania dobrých výsledkov alebo nechcieť byť dobrým žiakom. Znamená to, hovoriť žiakom o ich silných a slabých stránkach. Neostať pri známkach, či bodoch, ale hľadať, čo sa za nimi skrýva. Svojím slovom usmerniť smerovanie žiaka tak, aby potenciál a dary, ktoré do neho Boh vložil, boli rozvíjané a využívané pre dobro žiaka a na slávu Boha.

Možno si teraz hovoríte, „Ja nie som učiteľ, toto sa ma netýka“. Ale ja si dovoľm tvrdiť, že sa to týka každého z nás. Človek nemusí byť hneď učiteľom alebo vychovávateľom v školskom klube, aby mohol a mal priestor usmerňovať dieťa v jeho raste a vzdelávaní. Mnohí z nás sú rodičia alebo starí rodičia, mnohí sa nimi staneme. Nebolo by skvelé pristupovať k výchove svojho dieťaťa s podobným prístupom? Nebolo by obohacujúce a dobré pomáhať svojmu dieťaťu vidieť svoje silné ale aj slabé stránky? Nebolo by to na Božiu slávu, keby sme vo výchove našich detí uplatňovali Božiu logiku – pomáhali im rozvíjať talenty a viedli ich k používaniu svojich darov v službe blížnym?

Verím tomu, že byť žiakom môže byť ťažké. Ale byť učiteľom a rodičom nie je o nič ľahšie. Na rozdiel od ľudí, ktorí neveria v Boha, však my máme jednu obrovskú výhodu. Máme vzor v Ježišovi, našom učiteľovi. Napriek

svojej dokonalosti a božskej prirodzenosti sa mu v jeho „učiteľskej“ práci nie vždy darilo – jeho učeníci (teda aj my) neraz „prepadli“ na tých najdôležitejších skúškach vo svojich životoch. A čo urobil Ježiš? Dal im (nám) novú šancu! Ukázal na chybu, ktorú urobili, pomenoval ju, ale súčasne ponúkol aj novú výzvu, nové smerovanie. Vďaka tomu rástli v poznaní učeníci, vďaka tomu sa z prchkého Petra stala hlava cirkvi, vďaka tomu sa menia naše životy.

Podme takto učiť naše deti, podme takto pristupovať k ich výchove. Nech dary a talenty, ktoré dostali, neostanú nepovšimnuté iba kvôli tomu, že ich ovládanie sa v škole neznámkuje. Urobme to preto, aby sa zmenilo nielen vzdelávanie samotné, ale aby sa touto zmenou premenila celá naša spoločnosť... a aby bol oslávený Boh!

*simona

KRÁTKY stĺpček

Tento rok sa niečo skončilo a niečo začalo...

Už prestaňme myslieť na to, čo bolo predtým. To, čo sme pokazili a nevyšlo podľa našich predstáv, je už za nami. Nemyslime na to a ani sa neuspokojujme s dobrými vecami, čo sme urobili. Ja aj ty vieme, že to mohlo byť ešte lepšie a mohlo toho byť oveľa viac. Do nového roka Vám prajem, aby to, čo ste začali robiť, ste robili s NÍM a pre Neho. Lebo iba tak to bude mať pravý zmysel a prinesie šťavnaté ovocie. Budte pozhnaní!

foto: deviantart.com

Rišo

Milodar, či povinnosť?

Oliver: „Vo viacerých kostoloch som sa stretol s vyberaním „milodarov“ priamo počas svätej omše. Prišlo mi to jednak rušivé, a jednak trochu ako nátlak... Nie je nesprávne získavať dobrovoľné finančné prostriedky týmto spôsobom?“

Bohuš: „Je to vec pohľadu. V prvom rade si treba uvedomiť, že je to „milo-dar“, ktorý sa má darovať dobrovoľne, nech je zvolená akákoľvek forma vyberania milodarov. Aj za čias Pána Ježiša ľudia mali tento problém a on ho krásne vyriešil.

Keď raz pozoroval, ako ľudia hádzajú svoje dary do chrámovej pokladnice, videl jednu chudobnú vdovu, ktorá síce peňazí dala najmenej, no Ježiš ju predsa pochválil. Pretože tento svoj „milo-dar“ dala nezištne, kým ostatní, hoci dávali mnoho, dávali bez srdca, len z povinnosti.“

Oliver: „Takže je v poriadku, keď si ľudia počas svätej omše podávajú pokladnicu a hádzajú tam peniaze, hlavne nech sú od srdca? A mimochodom, v Pätore cirkevných prikázaní sa hovorí, že treba „podporovať“ (teda zrejme aj finančne okrem iného) cirkevné ustanovizne, čo tak trochu zaváňa skôr povinnosťou, nie?“

Bohuš: „Je na kňazovi, aký spôsob vyberania milodarov zvolí. Či už je to počas svätej omše, na jej záver alebo sa spoľahne, že ľudia prispievajú do pokladničiek, ktoré sú

v kostoloch. Myslím, že ten tretí prípad sa najmenej používa. Prax ukazuje, že ľudia zabúdajú na povinnosť (ako si to vyššie uviedol v otázke) prispievať, a tak podporovať cirkevné ustanovizne. Prvý spôsob vyberania milodarov používali aj prví kresťania, ktorí to brali ako spoluúčasť prinášania obetných darov. Bol to ich dar, ktorý chceli obetovať Bohu.“

Oliver: „Mne z toho stále vychádza, že si to vlastne odporuje, dávať milodar ako povinnosť... A prví kresťania zrejme nedostávali žiadne peniaze od štátu alebo áno?“

Bohuš: „Ja by som to skôr prehodil: máme povinnosť podporovať cirkevné ustanovizne. Je však na mne - akú sumu, ako často. No môžem túto povinnosť premeniť na „milodar“ - teda prispievať k tejto povinnosti nie tak, že „musím“, ale tak, že „chcem“. Prirovnal by som to k rodine. V nej si jednotliví členovia vzájomne pomáhajú. Na jednej strane je to pre nich povinnosť, ale ak sa majú radi, nerobia to len z povinnosti, ale preto, že chcú...“

Ak je cirkev pre mňa rodina, spoločenstvo veriacich, nemám problém ju aj takýmto spôsobom podporovať. Prví kresťania nedostávali žiadne peniaze od štátu. V Skutkoch apoštolov sa píše, že „mali jedno srdce a jednu dušu ... a všetko mali spoločné“ (Sk 4, 32 - 35) - vzájomne si pomáhali, podľa toho, kto ako potreboval. Môžeme sa od nich inšpirovať ...“

Ad'a + Sa

Boh, ktorý povoláva

2. február – deň zasvätených

V tento deň si zvlášť pripomínajú svoje povolanie všetci zasvätení – teda kňazi, reholníci, reholníčky, mnísi a mníšky – tí, ktorí sa rozhodli nasledovať Ježiša Krista v čistote, chudobe a poslušnosti. Sú to ľudia, ktorých Ježiš natolko uchvátil, že pre nebeské kráľovstvo sa zriekajú vlastného majetku, vlastnej vôle a manželskej lásky. Svojim životom by mali svedčiť o nebi, že to najlepšie ešte len príde, že naozaj skutočne šťastní budeme v nazeraní na Boha „z tváre do tváre“.

Pre zasvätených je tento deň aj dňom vďaky za povolanie, lebo si uvedomujú, ako to krásne vyjadril bl. Ján Pavol II.: „Povolanie je dar a tajomstvo.“

Povolanie je dar z neba...ako ho možno získať? Ako ním byť obdarovaný? Ako byť uchvátený Darcom? V hľadaní odpovedí na tieto otázky nám môžu pomôcť nasledujúce rady:

•**Stíš sa** – aby si mohol počuť Boží povolávajúci hlas. Vyhrad' si čas na modlitbu a rozjímanie v tichu nad svojím povolaním. Zvlášť pred Sviatosťou Oltárnou

•**Modli sa** – s niekým za svoje povolanie.

<http://angelus.sk/>

•**Nájdí** – si duchovné doprevádzanie. Nieкого, pred kým môžeš byť otvorený, kto ti pomôže, aby rástol tvoj vzťah s Bohom a aby si sa lepšie spoznal

•**Pýtaj sa** – kňaza, brata alebo sestry vo svojej farnosti, aby ti pomohli rozpoznávať tvoje povolanie

•**Čítaj** – o rehol'nom a kňazskom živote. <http://povolania.kbs.sk/> môže tiež pomôcť.

•**Napiš** – komunitám, ktoré ťa zaujali

•**Navštív** – to miesto, kde cítiš, že ťa Boh volá

•**Buduj** – vzťah s tými, kde cítiš, že bude tvoj domov. Zapoj sa do ich letných a mesačných aktivít. Neostaň pri rozprávani – začni s nimi kráčať

•**Čakaj** – na Pána. Rozlišovanie povolania je proces. Božie načasovanie je vždy dokonalé – ale Boh zriedkavo odpovedá okamžite.

sestry

HĽADANIE ZMYSLU ŽIVOTA

V čom je zmysel života? Kde ho môžeme nájsť? Existuje pravý zmysel života? Dá sa žiť bez zmyslu či zmysluplnosti? Na tieto a mnohé iné otázky budeme spolu hľadať odpovede.

Azda každý človek na tejto planéte má v srdci túžbu po zmysluplnosti života, túži po tom, aby to, čo robí, malo zmysel. Každý z nás túži byť naplnený. Ako sa však k zmysluplnosti dostať? Ako nájsť ten zmysel? Viktor Frankl hovorí, že zmysel nie je možné vytvoriť, pretože on už existuje, a tak je úlohou každého človeka objaviť ho. Cesta hľadania zmyslu je náročná a ťažká, ale ako hovorí Ježiš, kto hľadá, ten nájde (Mt 7,8).

Mnohí hľadajú zmysel v úspechu: „Môj život má zmysel len ak niečo dosiahnem.“ Takíto ľudia sa potom ženú len za úspechmi a ak ich nedosahujú, cítia sa bezcenní. Ďalší ľudia hľadajú zmysel v slasti: „Môj život bude mať zmysel len, ak si ho budem poriadne užívať.“ Títo ľudia zas vyhľadávajú zážitok, dobrodružstvo, ak sa im to nedarí, ničí ich to. Alebo sú tu aj ľudia, ktorých zmysel je vo vzťahoch. „On je pre mňa všetkým, vďaka nemu má môj život zmysel.“ „Koniec sveta“ pre týchto ľudí prichádza vtedy, keď stratia takúto osobu. Napríklad jedna žena prišla o svojho priateľa, zomrel. Vtedy sa jej život skončil, pretože ako sama hovorila, smrťou jej partnera, akoby zomrelo aj niečo v nej, akoby už od tohto okamihu nebola úplná. Stratila chuť do života, do akejkoľvek činnosti, všetku motiváciu. Vďaka Bohu si to však uvedomila a poprosila pomoc. Toto ani zďaleka nie sú všetky situácie, kde

ľudia strácajú zmysel. Týmto som chcel len poukázať, že mnohí ľudia sa zameriavajú na niečo, čo je len dočasné.

Existuje mnoho rôznych vecí, vďaka ktorým ľudia nadobúdajú pocit zmyslu. Avšak koreň problému je práve v tom, že ide len o pocit. Nič z tohto totiž nie je pravým zmyslom života. Sú to len rôzne formy zaplátania prázdnoty v ľudských srdciach. A toto si skôr či neskôr títo ľudia uvedomia a do ich života vstupuje bezzmyselnosť, ktorú potom plátajú len ďalšími pocitmi zmyslu. Frankl hovorí o jej stúpajúcej tendencii. Postihuje to úplne každého, bezzmyselnosť totiž nepozná rozdiel medzi bohatým a chudobným, chorým či zdravým. Bezzmyselnosť je jedna zo základných príčin samovrážd. Prečo sa napríklad zastrelil muž, ktorý mal dobrú prácu, peniaze, úspech, dom, auto, rodinu? Pretože vo svojom vnútri stále cítil prázdno, ktoré nedokázal zaplniť ničím, nech tam vložil čokoľvek. Avšak nie vždy to končí takto, omnoho

foto: dannyhageman.files.wordpress.com

foto: semfest.sk

častejšia je totiž duchovná smrť, kedy ľudia fyzicky žijú, avšak ich život sa zúžil len na prežívanie. Toto vidieť aj pri ľuďoch, ktorí prežili koncentračné tábory, ktorí by sa dali rozdeliť na dve skupiny. Jedna je tá, kde ľudia po tomto zážitku „ožili“ a druhá je tá, kde ľudia po tomto zážitku „zomreli“. Títo ľudia boli totiž konfrontovaní s absolútnou nahotou človeka, totálnou biedou, úplnou bezvýchodiskovosťou a nekonečným utrpením.

Prečo to teda jedných pohlo dopredu a druhých to „odrovnalo“? pretože podstatou zmyslu v živote je náš postoj. To, aký postoj zaujímate v jednotlivých situáciách. To či chceme zmysel naozaj nájsť. Mnoho životných situácií totiž vyzerá bezzmyselne či nespravodlivo. Ak však máme Franklovu vôľu k zmyslu, zisťujeme, že svoj zmysel má aj naše utrpenie. Tak ako to zistili, ľudia, ktorí aj po koncentračnom tábore „žijú“ a nielen „prežívajú“.

A kto takto hľadá zmysel, má vôľu k zmyslu a verí, že všetko má svoj význam či zmysel, dostane sa skôr či neskôr k zdroju tohto zmyslu. K bytosti, vďaka ktorej sa oplatí žiť, ktorá nám sama život dala (tak už len to, že žijeme má zmysel) a touto bytosťou je Boh. Ale platí to aj naopak, keď človek nájde Boha, zrazu sa mnoho vecí v živote vyjasňuje a nadobúda zmysel. Len Boh je ten, ktorý môže zaplniť každé jedno prázdne miesto v srdci. „Ja som prišiel, aby mali život a mali ho v plnosti“ (Ján 10,10).

KUBDČI

foto: freedomfortherapy.com.au

VYMEDZENÝ ČAS

Vedeli by ste si predstaviť svet, v ktorom najžiadanejšou komoditou je čas? Kde sa všetko určuje vzhľadom na váš zostávajúci počet minút, hodín, dní či rokov? To, ako a kde budete žiť, ako rýchlo sa budete pohybovať, čo budete robiť, všetko závisí len od pohybujúcich sa čísel na vašom predlaktí...

Úvod príbehu sa odohráva v jednej z najchudobnejších vymedzených časových zón. Jednotlivé zóny predstavujú akúsi štruktúru spoločnosti, kde sú všetci rozdelení podľa času, ktorým disponujú, jednoduchšie povedané na tých bohatých a chudobných. Hlavný hrdina William Salase (Justin Timberlake) žije zo dňa na deň, nakoľko si každé ráno nájde na časovom ukazovateli zvyčajne len niekoľko hodín. Všade sa musí ponáhľať, čo je typické pre všetkých ľudí žijúcich v jeho zóne. Ide totiž o čas... 4 minúty za kávu, dve hodiny za jazdu autobusom a čas vám stále ubúda, dokonca aj keď spíte. Ako to už vo filmoch býva, William sa ocitne v správnu chvíľu na správnom mieste a jeho život sa rapidne zmení.

Človek by si myslel, že niekto, kto má na ruke tisíce rokov je „za vodou“ a má pred sebou ešte krásny život vo svojom mladom 25-ročnom tele. Všetci ľudia sú totiž naprogramovaní tak, že po dovŕšení dvadsaťpäťky prestanú starnúť a na ruke sa im začne odrátavať čas: presne jeden rok. Dĺžka vášho života tak závisí na tom, koľko času zarobíte, prípadne do akej rodiny sa narodíte. Nepripomína vám to niečo?

Ako je možné, že niekto drie ako kôň a ledva prežíva, zatiaľ čo ľudia v „najlepšom“ časovom pásme disponujú takým množstvom času, že ho môžu pekne pomaly premrhať a dopriať si

čokoľvek, čo len chcú..? Túto otázku si položí aj hlavná postava príbehu a odvážne sa rozhodne urobiť čokoľvek pre to, aby zabránil takejto nepochopiteľnej nespravodlivosti. Avšak ľudia žijúci v systéme, ktorí im naplno vyhovuje (nakoľko je naklonený v ich prospech) sa bránia akémukoľvek oslabeniu či narušeniu toho, čo podľa nich skvele funguje. Na tomto mieste filmu sa začína tá akčnejšia časť, plná napätia, rýchlych naháňáčiek, únikov a skrývaní sa. Aby som nezabudla, William už nie je sám proti všetkým, do cesty sa mu pripletie okúzľujúca Sylvia (Amanda Seyfried), ktorá mu zo začiatku veľmi nepomáha, skôr naopak. No trvá to len do chvíle, kým nepochopí, že jej teraz už nový „známy“ sa snaží urobiť skutočne dobrú vec, zastaviť nespravodlivosť, vykorisťovanie a chorý systém. Spoločný cieľ ich spojí a pustia sa do akcie pripomínajúcej slávnú dvojicu Bony a Clyde.

Snímka je zaradovaná k sci-fi trilerom, no napriek tomu je vo filme prekvapujúca

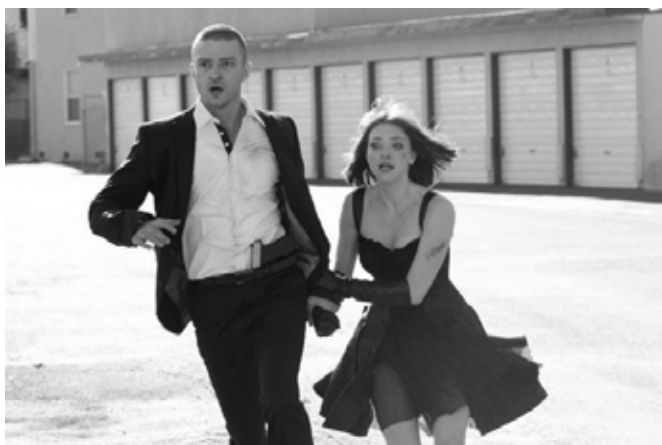

Foto (2) ssv.sk

absencia mobilných telefónov či sofistikovaných zbraní. Pri sledovaní nemáte výraznejší pocit, že sa to odohráva v ďalekej budúcnosti. Skôr tam nachádzam až príliš veľa analógií s našim dnešným svetom. Ale tuším, že to bol aj samotný zámer režiséra. Otázky ako nesmrteľnosť, večná mladosť, chudoba v kontraste s bohatstvom, nespravodlivosť, korupcia či zmysel života sú predsa aktuálne práve pre našu generáciu ľudí. Ich nápadné či miestami viac inotajné podsúvanie je to, čo robí tento film hodnotným a núti vás udržať v strehu či v myšlienkových operáciách. Vďaka tomu, som ochotná odpustiť filmu aj zopár nelogických či veľmi zjednodušených „hollywoodských“ prehreškov. No myšlienka je zaujímavá, jej prevedenie pútavé a snaha dostať sa do hĺbky je tiež faktor, ktorý ja vo Vymedzenom čase

skutočne oceňujem. Pre milovníkov humoru mám tiež dobrú správu. Nebudete síce pod chvíľou prepadať výbuchom smiechu, no nájdete sa pasáže, ktoré vám budú ťahať kútiky úst dohora. Ak sa teda necháte zlákať na nový film, dajte si pozor, aby ste pri odchode z kina nezačali úzkostlivo sledovať svoje predlaktie a hľadať zelené čísla...

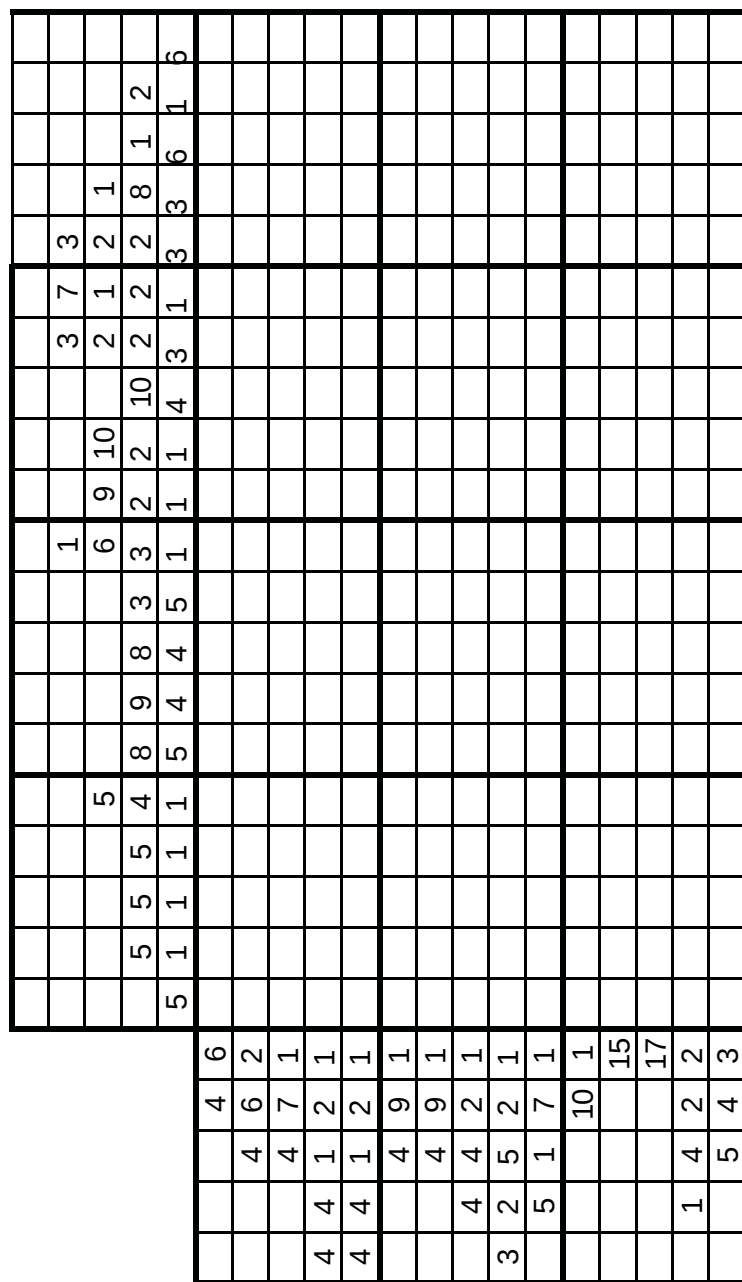
Ad'a

Foto by mypage.cz

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

Malovaná krížovka:

VTIPY

Pláva kapor v mede a hovorí:

- Ty, vole, to je fakt husté!

Viete, čo je maximálna drzosť?

Keď sa chce dať snehuliak spopolniť.

Štyri etapy života muža:

- Veríš na Mikuláša.
- Neveríš na Mikuláša.
- Robíš Mikuláša.
- Vyzeráš ako Mikuláš.

Nápis v škótskom kníhkupectve:

-Kupujte knihy už teraz, aby ste si ich mohli v klúde prečítať skôr, ako ich venujete ako darček k Vianociam.-

- Jožko, čo si kúpil babke pod stromček?
- Futbalovú loptu.
- Futbalovú loptu? Ale veď babička nehrá futbal.
- Práve preto. Ona mi kúpila knižky.

Viete čo sa pýta detí Santa Claus?

Deti, čo si odo mňa kúpite?

Policajti vyšetrujú smrť babky, ktorá sa počas Vianoc zadusila rybacou kosťou. Pýtajú sa dedka:

- Dedko a to ste nevideli, že sa babka dusí?
- Čóó? Ja slabo počujem.
- Pýtame sa vás, že či ste nevideli, že sa babka dusí?
- Ja som len videl, že stále otvára ústa a guľa očami ako kapor, a tak som si myslel, že len spieva koledy.

Viete, čo je to maximálna staroba?

Keď pri vychádzaní z múzea spustíte alarm.

Janko sa na Vianoce pýta otca:

- Otecko, vieš, ktorý vlak má najväčšie meškanie? No predsa ten, ktorý si mi sľúbil minulé Vianoce.

Chlapi sú v posilňovni a zrazu zazvoní mobil.

Muž ho zdvihne a žena z telefónu hovorí:

- Miláčik, môžem si kúpiť kabát za 1 500€?
 - Môžeš.
 - A Mercedes za 1 500 000€?
 - Áno, kludne si ho kúp.
 - Ty si tak super... A môžem si kúpiť ten dom za 500 000 000€?
 - Samozrejme, že môžeš.
 - Ďakujem.. Ahoj miláčik.
- Muž zavesí a otočí sa k ostatným:
- Chlapi, či je to mobil?

Štátny úradník budí spiacého kolegu:

- Ideš na obed, alebo budeš pracovať bez prestávky?

Windows: Chcete zmazať označené súbory?

Užívateľ: Nie.

Windows: Neskoro!

Na pohovore:

- No, vzhľadom na to, že nemáte žiadne odborné vzdelanie, žiadate pomerne vysoký plat.
- Uchádzač na to:
- Pravdaže, viete si vôbec predstaviť, aké ťažké je pracovať, keď nemáte ani poňatia o tom, čo robíte?

Príde podriadený za šéfom a hovorí.

- Chceme pridať.

Šéf ho s úsmevom poklepe po chrbte a hovorí:

- Tak pridaj!

Dnes o 2:30 ráno u nás zvonil sused... chápete to? O pol tretej ráno!! Našťastie som ešte nespál, pretože som trénoval na bubnoch.

SOM VĎAČNÁ:

*Za partnera, ktorý noc čo noc pokrčí periny,
pretože nie je vonku s niekým iným.*

*Za dane, ktoré musím platiť, pretože to znamená,
že mám stále zamestnanie.*

*Za neporiadok, ktorý musím upratať po oslave,
pretože to znamená, že som obklopená priateľmi.*

*Za šaty, ktoré sú mi trošku tesné, pretože to
znamená, že mám čo jesť.*

*Za trávnik, ktorý treba kosiť, okná, ktoré treba
umývať, a odkvap, ktorý treba opravovať, pretože
to znamená, že bývam vo svojom dome.*

*Za všetky sťažnosti, ktoré počúvam na vládu,
pretože to znamená, že máme slobodu prejavu.*

*Za voľné parkovacie miesto, ktoré je až na konci
parkoviska, pretože to znamená, že môžem chodiť.*

*Za vysoký účet, ktorý platím po večeri s blízkymi,
pretože to znamená, že som štedrá a že mám
niekoho rada.*

*Za únavu a boľavé svaly na konci dňa, pretože to
znamená, že som bola schopná ťažko pracovať.*

*Za otravný budík, ktorý musím ráno vypnúť,
pretože to znamená, že ešte žijem.*